

ADMINISTRAȚIA
PREGĂTIRII
„GAZETA TRANSILVANIA”
Nr. 22
Măsurile de precauție
București
Prețurile inserțiilor
Anunțurile
Publicitatea

GAZETA TRANSILVANIA

ANUL LIV.

Abonamentele
Prețurile
Anunțurile
Publicitatea

Nr. 197.

Brașov, Vineri 6 (18) Septembrie.

1891.

A doua fasă a campaniei diaristice.

Brașov, 5 Septembrie v.

Cerem seșe cititorilor noștri decât n'am să satisfăcută destul de în grabă justei lor curiozități de a afla în ce consistă procedura necualificabilă a acelor două, trei persoane din sinul nostru, despre cari am vădit, că împreună cu foia, de care dispun, se răsfrânt împotriva principiului solidarității noastre naționale și declară război votului comitetului.

Stimabilii noștri cetitori știu, că organul nostru n'a cultivat niciodată nici răspândirea de faime sensaționale, nici scandalul public, riscându chiar de a deveni astfel mai puțin interesant înaintea lumii curioase și poftitoare de tot felul de noutăți extravagante; știu mai departe, că de câte ori s'a ivit în sinul nostru vre-o neînțelegere sau cum dăce poporul vr'un lucru slab, noi nu ne-am grăbit ală exploata în conținutul amintitei curiozități vulgare, ci l'am cumpănit în totdeauna cu seriozitate și numai după o matură cugetare ne-am ridicat vocea spre combaterea lui, așa precum ne impunea datoria de publiciști.

Am vădit să fim cu sânge rece mai ales în cazul de față, când vedem, că campania diaristică, ce s'a înscenat în așa numita „afacere Babeș”, a intrat după declarațiile făcute de comitetul nostru central electoral, într-o fasă nouă, și din ciudată ce a fost mai înainte, a devenit chiar violentă; am vădit și trebuie să ne păstrăm sângele rece, când vedem, că se continuă sistematic scandalul cu bănuiele, insinuările și invinuirile personale, în contra prestigiului partidului nostru național, fără de a se aduce nici o dovadă reală și

neresturnabilă pentru susținerea acelor bănuiele, insinuări și invinuiri.

Noi nu vom pași nici decum pe cărarea, pe care a pășit „Tribuna” din Sibiu, care cultivă scandalul, fiind și mai departe sprijinită de aceleași elemente de dincolo, cu cari l'a înscenat împreună, ci vom rămâne strins pe lângă logica faptelor, față cu care nu va pute să reziste nici un fel de vorbărie tendențioasă.

Ce fapte s'au petrecut așadără dela ședința comitetului din 30 și 31 August a. c. încete și care este logica lor?

Cetitorii noștri cunosc rezoluțiunea ce a luat o comitetul și care s'a publicat și în diarul nostru.

Ce dăce comitetul în această rezoluțiune?

Și, la punctul I, că informațiile, pe temeiul cărora s'a fost pornit regretabilă campania diaristică în contra comitetului și a președintelui său, sunt neesacte și declară în consecință, la punctul II, că președintele s'a comis nici o necorectitate față cu programul național și că prin urmare comitetul nici nu are cauză de a retrage încrederea sa.

Oricine va ceti cu atențiune concludul comitetului, cunoscându și antecedentele, va trebui să recunoască, că acesta este adevăratul său înțeles.

Un punct se ține strins de celălalt. Său erau esacte său nu informațiile diarelor din cestiune; în cazul d'întăiu președintele trebuia să apară înaintea comitetului în lumina acușăunilor, ce erau îndreptate în contra-i, ca unul care trădează interesele naționale, servind interese străine „kossuthiste”, „rusofile” etc. și atunci în punctul I comitetul trebuia să mulțămescă acelor foi, cari iau deschis ochii și în punctul II să exprime neîncrederea în pre-

ședintele său; în cazul ală doilea, convingându-se adevă comitetul despre neesactitatea faimelor și acușăunilor răspândite, trebuia să se pronunțe în sensul acela, în care s'a pronunțat.

Nu putem trece cu vederea aici o împrejurare importantă. Gazetele cele cu pricina, deși înfățișau de-o parte lucrul așa ca și când d-lui Babeș ar purta pe membrii comitetului încete și în colo ca pe niște orbi, totuși așteptau toți dela acești membri, ca să eșecute sentința, ce au pronunțat-o d-nii Slavici și Compania în privra d-lui Babeș.

Decă comitetul nostru nu s'a grăbit a face pe voiă celor dela agenția amintită și și-a atras din cauza acesta mânia lor, vina o pörtă țara indoelă nu „incăpăținarea” sa, nici „terrorismul” președintelui său, ci împrejurarea că s'a vădit în fața unei agitațiuni pornite pe temeiul unor informațiuni neesacte.

Dér s'au aflat și s'au pus cu multă șgomot și cu multă îngămfare în evidența publicului nostru câțiva membri din comitet, cari au votat cu întreg comitetul punctul întâiu privitor la constatarea faptului, că unele foi din București au fost induse în erore prin informațiuni neesacte, dér s'au votat și punctul ală II-lea, care nu este, în cazul de față și în împrejurările date, decât o concludiune logică a punctului I, și au refusat astfel de a da președintelui satisfacțiunea, ce se constată și ei cu votul lor, că fiind acele informațiuni neesacte, ceea ce au recunoscut — prin urmare președintele a fost nedrept acusat, că n'a procedat corect, prin urmare nici nu i se pöte retrage încrederea comitetului.

N'au vrut să-i dea satisfacțiune președintelui, dér nici n'au exprimat neîncrederea față de el,

ci s'au mărginit a publica în „Tribuna”, că ei nu i-au votat încrederea, ce se pöte scrie Slavici și Compania prin gazetele, ce le stau la dispozițiă, că cestiunea „în loc de a se lumina se încete totu mai rău”.

Dovedindă acesta într'un viitor articol, vom șesamina și vom caracteriza procedura acelor membri, după cum merită.

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) Septembrie.

— Ministrul sêrbu de finanțe Vuici, care se află actualmente în Paris se exprimă în următorul mod față de un redactor ală diarului „Eclair.” „Manifestațiunile din Kronstadt au făcut o adencă impresiune în Sêrbia, căci noi ținem dör cu voi (mais nos en sommes). — N'aș urmat până acum în Sêrbia o politică germană și austriacă? întrebă redactorul. — „Nu noi, ci regele Milan”, respunde Vuici, „care este amic personal ală împăratului Germaniei.” — „Creș, D-ta în recunoscerea principelui Bulgariei?” — Vuici respunde: „A fost vorba în mod formal despre acesta. Petrecerea îndelungată a principelui Ferdinand în Viena, n'a avut altă motiv, dér evenimentele dela Kronstadt au calmat ori ce nerăbdare. Acum nu e momentul de a provoca pe Rusia”.

— Din incidentul sêrbarei centenarului unirei comitatului Venaissin cu Franca, ținu ministrul Constans în Carpentras o vorbire, în care constată deplina regenerare a Francoiei. Oratorul amintă politica guvernului pentru regenerarea Francoiei și asigură; că guvernul și pe viitor va urma acesta politică. Noi invităm — dize el — pe toți cetățenii, pe toți patrioții, să se dedice împreună cu noi acestei politice, ca se întărescă acesta prin concursul lor, ca noi Francesii se ne unim în ora, când Franca primesc din afară dovedile cele mai mari de amicită.

— Ună reporter ală diarului „Gau-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(13)

PILLONE.

Novelă, de G. Bergsoe, tradusă de Ucu Paolo.

— „Vești d-ta”, dize Pillone triumfător, „lucrul nu a fost așa de greu de ghicit, după cum se vedea în primul moment. Nu mi-a fost atât de mult de mărturisirea d-tale — ci ceea ce mă chinase, este altceva, la care creș, că-mi vei răspunde totu așa de cinstit, ca și întăiu. Spune-mi ce căutai în vila mörta și ce te înduplecă să intri într'un loc, care e temut de toți?”

„Mărturisii cu cinste și sinceritate cauza visitei mele nocturne. Povestii că disparițiunea sa fără de urmă prin pescerile din stănci m'i atățase curiozitatea, fi împărtășii, cum descoperisem intrarea secretă și-i spusel cu inimă deschisă, ce impresiune mi-a făcut vila apröpe în ruine.

„Elu mă ascultă în liniște și cu interes. La fine însă, când îi istorisii despre figura femeescă voalată, și despre

impresiunea, ce făcuseră asupra fantasei mele escursiunile nocturne, părș surprins și o expresiune de neliniște se ivi pe fața sa.

— „Ești sigur, că ai vădit bine?” întrebă elu încetu „scoi de sigur, că femeia acesta a pötruns în vilu?”

— „Am vădit o prea de multe ori, pentru ca să au pot a mă înșela”, respunde. „Cea din urmă rașă de lumină a lampei de nöpte dispărea totdeauna în ambientul, care ducea la vilă. Dér că a intrat în interiorul vilei, nu o pot spune: căci nu am putut să o urmăresc atât de bine de departe.”

„Pillone se ridicase. Fața sa era palidă ca mörtea, respira greu și repede, și ună focu sinistru lucea în ochii săi.

— „Ea trebuie să fi!” șopti elu scărșnind din dinți și cu pumnii strâși: „Ce vré eră dela mine? O, Dumneșeule decât aș cuteza să mă încred în ea!”

„Se părea, că numai bagă în sémă preșența mea, oi se preumbla de colo până colo cu pași neliniștiți, ca ună ti-

gru închis într'o coliviă. În fine se opr și dize apröpe rugându-se:

— „Trebuie să-mi faci ună serviciu, numai acesta singur și apoi nu te voi mai ruga cu nimic. D-ta nu scoi ceea ce se petrece, și pöte nu vei afla niciodată; însă pentru mine e mai scump decât viața. Trebuie să fi șpionul meu, n'am afară de d-ta pe nimenea, căruia să-i încredințez această afacere. D-ta ești cuminte, vicelan și curajos; ești un om cinstit, și se pare că te întăresești de mine; așadără nu mă părăsi, ci fă aceea, te rog! Urmăresce figura aceea, când va mai umbla nöpte prin vița de viș și nu-i perde urma nici un moment! Decă intră în vilă — totu una este ori pe ce drum — urmărește-o, însă cu precauțiune și fără să te zărescă. Cêrcă să afli, ce face și anunță-mă printr'o epistolă, pe care o vei da unuim din piëtă, care va purta pe pälăria o pênă de păun frânt. Spune-mi, ai curagiu să-mi faci acestu serviciu?”

„Mă cugetai ună moment, dér față sa îndrăsnită avea o expresiune atât de neliniștită, ba chiar măhnită, încatu

promisei, că voi face încercarea. Elu mă îmbrățișă și dize:

„Începe să se întănece, decă grăbesce-te, urmăz numai pe cărarea acesta dintre stănci, care te va scöte tocmai lângă Sorrent. Speră, că în decurs de trei zile vei auți ceva dela d-ta: decât nu, d-ta vei auți de Pillone pöte mai curându de cât așteptai.”

„Imi strânse mâna, ér eu lui drumul spre cărarea, care mi-o arătase Pillone, gândind la aceea, că ce însemnare aveau cuvintele acestea apröpe amenințătoare. Deodată auți ună șgomot de pași înderșutul meu și Pillone era lângă mine.

„Încă ună cuvânt, mai înainte de a ne despărți! dize elu cu o voce agitată. „D-ta pöte mă ții de copilărosu său superștițios; dér totu una, pe acesta nu pun preț. Ține acesta”, continuă elu desfăcându-și dela gät un lanț de argint cu ună mică medalion. „Este o suvenire dela mama mea, singură, pe care o mai am. Pörtă-o totu-deuna la sinul d-tale și păstrăz-o bine; căci este o relicviă, care tot-deuna m'a adus no-

lois" a întrebatu pe vicontele pe Vogué, membru alu academiei franceze, asupra alianței franco-ruse. Acesta respunse, că mai întâiu trebuie ca Rusia și Franca se cunoscă reciproc literatura lor. „Țarul Alexandru III, încheia Vogué „este unul dintre cei mai leali și cu spiritul bărbat din lume, totu-deodată înse e un dușman declarat alu diplomației. Pentru ambele țeri valoréză cuvântul său mai multu ca orî și ce iscolitură. Când veni ora, ca să se restabilească éráși echilibrul, ne întinse noué imediatu mâna cu aceea franchetă a caracterului, care e trăsura principală a frumósei sale înfățișări.“

SCRIRILE ȚILEI.

— 5 (17) Septemvra.

Asupra sănătății Reginei României, „Monitorul oficial“ publică următorul buletin: Starea sănătății M. S. Reginei se încercă a se modifica în sensu favorabilu. Slăbiciunea este totu mare, dér durerile periodice la șira spinărei și la picioare sunt mai rare și nóptile mai liniștite.

Delegațiunea studenților Greci, cari voru asista la congresul studenților dela Giurgiu, a sositu în Giurgiu. O delegațiune de studenți români s'a dusu la Giurgiu spre a-i primi și a-i duce în Bucuresci.

Teatru în Moldova. În arhivele românesce din Chișineu s'au găsitu documente, cari dovedescu existența unui teatru român în Moldova între anii 1804—1812.

Regele Alexandru I alu Sârbiei s'a reîntorsu acasă dela Parisu, unde, dice „Branik“, a asistat la manevrele armatei franceze. La Belgradu a sositu în 2/14 Sept. séră. În totu decursul călătoriei dela Parisu cătră casă, regele nu a statu nici într'unu orașu.

Patriarhul sârbesc. George Brancovic se află în Timișóra, unde așteptă sosirea Majestății Sale spre a-lu saluta. Patriarhul va conduce o deputațiune mare diu preoți și va fi însoțit între alții de episcopul Nectarie Dimitrievič, de protosingelii Radič, Popovic și Petrovič.

Fișpanu alu Torontalului. Pentru postul vacantu de fișpanu alu com. Torontalului se amintesc deja mai multu candidați, toți ómeni de-ai guvernului, ca: Rónay Ienő, Csávósy Bela și Dániel Ernő. În Pesta însé se crede, că acestu postu ilu va ocupa *Török Lános* căpitanul orașului Budapesta. Foile unguresce

de tóte nuanțele ceru, ca în acestu comitatú să se pună ca fișpanu „unú omú energicu, care să cultive și să propage *idea de statú maghiarú*, apoi să tindă a întări elementul maghiarú, ca astfelu acestu comitatú să fiă o cetate puternică la hotarele sârbesc.“ — Ar fi mai ou sfatú, decât Domni dela putere s'ar îngriji mai întâiu de ameliorarea stării scăpătate a populațiunei comitatului, care din cauza miseriei, ce o coplesise sub fostul fișpanu, emigréză în Sârbia și în Bosnia ca să-și caute pânea de lipsă, căci cea din „grânariul Ungariei“ nu e destulă nici pentru domni maghiari.

Congresul internațional alu orientaliștilor a hotărítu, ca viitorul congresu să se țină în anul 1892 în Spania. Președintele alu acestei sesiuni, care va fi a ceea, s'a alesu d. Canovas del Castillo; s'a accentuatú însé, că nu ca președinte alu consiliului de miniștri a fostu alesu d. Canovas, ci ca membru alu „Academiei de la Historia“ din Madrid. D. Bourgeois, ministru alu instrucției publice din Franca, scrisese pentru a invita congresul să-și țină adunarea cea mai apropiată în Franca; scrisórea-i însé a sositu prea târziu și votul era câștigatú în favórea Spaniei.

Soiri locale. La berăria orașenescă se va produce în fiă-care séră profesorul Cocollori din Viena, în iluziunile magice, mnemotehnică, spiritismu și magnetismu. Intrarea e liberă.

Batalionul 2 din regimentul de infanteria Nr. 2 sosese astăzi în Brașov, alu 2-lea batalionu diu regimentul de infanteria 82, sosese mâne, ér divisiunea de bateria Nr. 23, sosese în 25 l. c.

În 30 Septemvra n. tinerimea dela șótele reale de statú din locu, din inoidentul implinirii unei sute de ani dela nascerea contelui Stefanu Széchenyi, va aranja o festivitate comemorativă.

Musica orașenescă va da astăzi unu concertu în sala hotelului Centralu Nr. 1. La dorința generală se va cânta „Marșuri istorice“ Poutpourri cronologicu, compus de Emil Kaiser. Dintre aceste marșuri amintim: Fanfara trâmbișailor din evul mediu (1292), Marșul cavaleriei finlandeze în răsboiul de 30 de ani (1618—1648), Marșul lui Radetzky, marșul „O du mein Oesterreich“ etc. Inceputul la 8 óre séră.

Desvelirea monumentului lui Garibaldi în Nizza se va face în 4 Octomvra n. c.

Esundare în Spania. În urma ploilor de acolo a esundatú riul *Armarquilla* în provincia Toledo, înecândú

orașul Consuegra, precum și numérose comune. Se dice că au cădutu victimele acestei catastrofe 2500 de persoane.

Voci asupra enunțațiunilor dela Bistrița.

Țiarul „Neue Freie Presse“ vorbindu despre primirea *deputațiunei bisericei greco-orientale*, condusă de Metr. *Miron Romanul* dice: metropolitul Miron Roman se grăbi a lega de o plângere ușor atinsă a Românilor ardeleni asigurarea, că ou tóte aceste poporul și clerul bisericei sale, voru păstra fidelitatea față de tron și respectul față de organismul legal alu statului, ca pe cea mai înaltă virtute cetățenescă. Impăratul se referi la aceste cuvinte și dice: „Fiți convinși, că bastionul celu mai puternicu alu religiunei și naționalității noastre este organismul legal alu statului“. Acestu avertismentu dice foia vienesă, este în prima linie fără îndoielă adresatú Românilor ardeleni, cari se află în opozițiune națională față de guvernul ungurescu și din timpu în timpu sunt molestați și de o partidă, alu cărei sediu se află dincolo de munții Transilvaniei, și care pretinde dela ei să se formeze ca unu felu de irredentă română.

Acestu avertismentu vine la timpu potrivit și coincide atât de eclatant cu o seriă de manifestațiuni, cari dovedescu puțină alipire de organismul legal alu statului, încatú se póte presupune, că țintesc acolo, ca să fiă și în altă parte audítu. („N. Fr. Presse“ face aici alusiune la demonstrațiile din Agram, cu ocaziunea esposiției de acolo etc.) Ar fi în genere de doritú, ca cultivarea alipirei față de statú, care a fostu preamărită de arhiepiscopul Roman ca cea mai înaltă virtute cetățenescă, să se afle mai ou abundanță în monarchia, nu ca cum este în adevér.

„Magyar Hirlap“ în articolul său de fondú intitulatú „*O di fatală pentru Ardealu*“, despre care amintim în numărul de ieri, se provocă mai înteu la vorbirea dela 6 Februarie 1886 a actualului ministru de justiția Szilagy, în care acesta răspundendú dlui V. Babeș, declară în dietă, că elu nu póte suferi, ca lealitatea și patriotismul să fiă condiționatú de interesele de existență religioasă și națională.

O asemenea condiționare a patriotismului a făcut'ou, după „Magy. Hirl.“, și Metropolitul dela Sibiu, când a declaratú în vorbirea sa cătră monarchu, că clerul și poporul bisericei române gr. or. „va face pentru promovarea *binelui comunu* (sub care foia ungurescă înțelege patria) totu ce-i este posibilu pe lângă scutirea intereselor vitale ale religiunei și naționalității.“

Unu periculú vede foia ungurescă în împrejurarea că s'a amintitú cestiunea de naționalitate în prezența dlui Lahovary, ministrul de răsboiu român, și inoă tocmai într'unu timpú, când raporturile României față cu tripla alianță și față cu Ungaria nu e lucru indiferentú și când trupele rusesce sunt concentrate în Basarabia.

În astfelu de împrejurări — dice dlul Iuliu Horvath, autorul articolului din cestiune — „prin provocarea a cestiunea de naționalitate și prin eliberarea aspirațiunilor nețermurite, nu preparăm întărirea statului, ci-lu ducem numai în pericolul, de a fi descompus... Deoă cestiunea sâsescă ar fi să se resólve sub presiunea Germaniei, cestiunea română sub a României, cestiunea sârbă sub a Sârbiei și cestiunea slovacă sub a Boemiei, atunci ce-i va mai rămâné Maghiarului din țera acesta, unde va fi statul unitarú și ce se va alege din națiunea politică maghiară?“

Din aceste considerații, Horvath face grave imputări ministrului-președinte Szapary, dicendú, că astăzi nu mai are națiunea maghiară nici o cestiune vitală mai delicată, pe care contele Szapary se nu o fi atinsu cu mâna lui fatală. Astfelu a făcutú cu cestiunea matriculelor, cu reforma administrațiunei, ér astăzi elu a împinsu cestiunea de naționalitate până dinaintea tronului, ér înaintea tronului nu póte să ajungă o altă cestiune, decâtú aceea, pe care a autorisat'ou primul consilier alu tronului. Din asta cauză, dlul Horvath face pe ministrul Szapary responsabilu pentru vorbirea Metropolitului Mironu.

Sârbii despre noi.

Țiarul partidului naționalu liberalu sârbesc „Branik“, raportandú despre campania țiaristică ivită în contra președintelui comitetului partidei noastre naționale, dice între altele:

„Deocamdată e înăbușită răsămirița. O societate grupată în jurul foii „Tribuna“ a purtatú o luptă învêșunată în contra cunoscutului patriotu Vincențiu Babeș, imputandu-i, că ar fi moderatú și că ar fi părăsitú vechiul program alu partidului. Comitetul partidului naționalu alu Românilor însé a datú într'ou ședință unu strălucitú votu de încredere lui Babeș, căci cu 21 contra 4 voturi a enunțatú, că atitudinea lui Babeș e corectă. Foile străine vestescú, că societatea grupată în jurul „Tribunei“ nu e ascultătoare partidului naționalu, și că membrii ei au avutú Țilele acestea o întelnire, în care ar fi decisú să inaugureze o nouă partidă românescă. *Doră nu voru voi frații Români să íee esemplu dela noi!*“

rooș și m'a scăpatú din multe primejdii. Acum îți va fi de lipsă.“

„Elu voi să mi-o atérne de gâtú. Eu însé ilu oprii dicendú:

— „Cređi d-ta, că-ți voi lua ultima suveniru dela mama d-tale, pe care ai iubit'ou? Și pe lângă aceea, decât te apêra de primejdiă și-ți aduce norocú; atunci ține-o la d-ta, póte că îți este mai de lipsă ca mie.“

— „Cu asta nu ne-amú înțelesú încă“, dice elu cu o privire curiosă. „Nu scii ce se póte întâmpla și în ce primejdii te voru arunca împrejurările. Dér nu presupunú, că astăzi ne vomú vedé pentru cea din urmă óră, și decât ne vomú mai revedé, atunci mi-lu poți da îndérétu. Te va apêra de multe rele, și decât cineva dintre ómenii mei te va atinge, atunci îi vei puté porunci ca stăpânú. Inoă unu cuvântu: Dorescu mai înainte de tóte, să-mi procuri aménunte, că cine e femeia aceea și ce face; dorescu totu-odată să spionezi fără ca să bânúesci ceva. Póte dușmana mea, póte amica mea — încá nu potú scii ce este. Deoă din întâmplare va descoperi prezența d-tale, atunci arată i darul acesta

și spune-i, că Piilone scie să iubescă, dér scie și să-și rêsune! Rémái sănétosú! Sórtea zace în mânilé d-tale.“

„Dicendú acestea, se întorse repede și dispărú printre stânci. Eu imi urmai drumul până am ajunsú lângă Sorrent. Aici respiraiu ușuratú.

„Cu totu drumul celú réu și cu totú întunerecul, care-lu făcea și mai réu, recunoscuim că mă afu într'unu terenú bine cunoscutú și vedui cele dinteu felinare roșii din piétă.

„Curéndú după aceea ajunseu acasă la cinstitul meu Nicolo, care mă aștepta cu neliniște și imi împărțăși în taină, că de bună sémă Piilone are intențiunea să facă vre-o năsdrăvniă, fiind-că gazetele spuneau, că s'a pusú pe capul lui unu prețu de 10,000 de galbini.

„Apoi imi lumină pe trepte și mă conduse până în odaia mea și după ce puse sfesnicul pe masă, mă părăsi cu unu suspinú în semnú de aducere aminte de timpurile bune de mai înainte și de fărdelegile lumei acesteia.

„Abia plecá și eu îndată scoseu da-

rumul lui Piilone și-lu observaiu mai ou deamêruntulú. Era unu medalionu vechiu din timpulú Frâncilorú, legatú de unu lanțu de argintú. Pe o parte era Christosú rêsignitú pe cruce între cei doi tâlhari și de desuptú erau cuvintele: „Inoă astăzi vei fi cu mine în împêrăția cerului!“

„Pe partea cealaltă se vedea o corónă de palmierú aprópe tocită, în mijloculú căreia era sgariatú cu unu cuțitú: „*Pilone rex*“, încunjuratú de trei cruci — nu era lesne de aflatú, că ce voia să dică prin acesta.

„În nóptea acesta înzadarú așteptaiu sgomotulú pașilorú, cari de multorú mi-au turburatú somnulú și mi-au agitatú fantasia. Era o tăcere ca în momêntú și în ziua următoare, spre marea mea surprindere, auđii dela Nicolo, că signora străină a plecatú totú atâtú de neobservată, ca cum venise. Nimenea nu scia unde. Totuși e probabilú, că nu s'a îndepărtatú prea tare, fiind-că și-a lăsatú aici giamantanele și că ar fi distú, că se va întorce în câteva zile. Jostú lângă țermure aflai din întâmplare dela

Antonio, că o damă cu vélulú pe obrazú în séra trecutú își inchiriase o luntre și a luatú drumulú cătră Procida.

„Acesta fú rezultatulú cercetărilorú mele; pescarulú acela nu se întorsese încă, ci era așteptatú în séra următoare, dér, cum că și Signora va veni cu elu, nu scia nimeni.

„Eram într'ou nesiguranță penibilă în privința celorú, ce trebuia să facú și de multe-ori imi veni ideia de a merge pe cărarea dintre stânci, ca să întâlnesc pe Piilone și să-i aducú veste. Mă uitai înzadarú după bărbatulú cu pene de pânú frânté, căci nu-lu vedui nicăiri. De bună sémă, că Piilone credea, că e prea curéndú, ca să-lu trimetă.

„Nóptea următoare trecú totú atâtú de liniștită, ca și cea precedentă, și cătră amiađi observaiu într'adevêrú unu bărbatú cu o penă de pânú frântă, care vorbea cu unu feciorú înainte unei ospătării. Ilu urmai, și când intră în ospătăriă, intraiu și eu, scrisseu cu unu creionú câteva vorbe pe o bucată de hârtia, apoi veni elu la mine și întinse pâlăria, ceréndú milă. Arunca hârtia și nisce bani de aramă în pâlăria și curéndú

Temeri „patriotice“.

Din Chichinda mare i-se scrie lui „Magyar Hirnap“, că acolo maghiarizarea progresază — ca racul.

La anul 1878 eforia gimnasiunii confesională romano-catolică aduse hotărârea, ca cu începutul anului școlar 1879 în câteva clase ale aceluia gimnasiu limba de propunere să fie cea maghiară. Din acel moment maghiarizarea acestor școli a mers treptat totuși înainte, după calapoda racului, așa că astăzi în fruntea gimnasiunii stă un director, care nu știe nici o limbă ungară.

Dintre profesori este adevărat, că în urma hotărârii de mai sus, mai mulți înși s'au și apucat să boviszeze ca niște papagalii la limba ungară, ba au început să și propună în această limbă; conducătorul clasei a patra însă, d-lu Iosif Retzler, n'a voit să imiteze pe acești papagalii, ci pe lângă totă hotărârea cinstitei eforii, și-a continuat și mai departe propunerile sale în limba germană și nici prin gând nu i-a trecut, ca de dragul unor maghiaroni, să se apuce să învețe limba ungară.

Profesorii maghiaroni și renegați, vădându-se dați de rușine din partea acestui virtuos coleg al lor, îl denunțară la ministeriu. În schimb însă pentru acesta, în conferința profesorală de 10 Septembrie n. c., protopopul Dr. Ludvich Ebner numi pe bravul profesor Retzler conducător și director al acestui gimnasiu, numindu-l „cel mai cinstit membru al corpului profesoral“. Protestările profesorilor maghiaroni n'au folosit nimic, căci Retzler a rămas director și ca director el a reintrodus limba germană și în conferințele profesionale, care începură a se ține în limba ungară.

Decă acest raport al lui „Magyar Hirnap“ este adevărat, „Kulturegylet“-iștii, ce-i drept, nu se prea pot simți încurajați, der pentru aceea încă nu urmează, că sub pretextul temerei de „germanizare“, ei să aibă dreptul de a agita neconturbați în contra memoratului gimnasiu, după cum face amintita foie ungară.

Și mai rău stă chestiunea maghiarizării în orașul Pojună, unde — după un raport al lui „Egyetértés“ — dintre 80 de polițiști, 20 nici nu știu bine ungară, er ceilalți știu, der nu vrău să vorbescă ungară, așa că străinii călători au neapărat trebuință de limba germană pentru a pute primi informațiunile de lipsă pentru orientare.

În fața acestor împrejurări, foile ungurești spun, că noul primar al orașului, Ștefan Kutsera, de doi ani încoace se silește din toate puterile să scape de polițiștii slovaci și germani și

de atunci încôce el nu primesce în serviciu polițienesc, decât numai polițiști maghiari. De asemenea asigură foile ungurești, că s'a luat hotărâre, că de aici înainte numai acei indivizi să potă fi aplicați ca hamali și măturați de strade, cari posedă limba maghiară.

„Egyetértés“ observă, că noul primar al Pojunii ar face mai bine, decă s'ar nisui, ca pe polițiștii nemaghiari să-i maghiarizeze, er nu să-i delature din post.

Mai pe scurt, maghiarizatorii caută mereu pretexte pentru a și motiva furia de maghiarizare, er unul dintre aceste pretexte le este și frica de „germanizare“.

Alegeri în comitatul Făgărașului!

Ni se scrie din Făgăraș cu data de 15 Sept. următoarele:

În ședința comitatensă, ce se va ține în 12 Octombrie a. c. stilul nou, vor fi în Făgăraș interesante alegeri comitatense. Singurul vice-comite român, care a mai rămas în întregul statul ungar, Dl Daniil de Grămoiu este pus în pensă — de bună voie sau de silă, nu mai cercetăm lucrul — și așa postul de vice-comite precum și posturile vacante de vice-notar al doilea și controlor la perceptorul gremial comitatensă se vor ocupa în 12 Octombrie a. c. prin alegere. Deși prin țările maghiare s'au făcut deja combinațiuni spre a eschide pe Români și dela micul și singurul post de vice-comite, ce în întreaga Ungarie a mai rămas ocupată până acum de un Român, ceea ce nu dovedește nici pe departe simțul de dreptate, libertate și egalitate cu care cu atâtă abuz se laudă Maghiarii înaintea lumii, — totuși noi trebuie să ne facem datoria noastră ca buni Români și adevărați patrioți, căutând din respect și în concordanță se susținem dreptul nostru ori și unde. Dintre cei vreo 88.000 de locuitori ai comitatului Făgărașului numai cam 2000 sunt neromâni, er ceilalți la vreo 86.000 toți sunt Români. În comisiunea municipală mai două din trei părți sunt membri români și numai cam a treia parte sunt neromâni.

Avem dintre Români întrales bărbați pe deplin calificați, cari pot ocupa cu demnitate și vrednicie ori și oare din acele posturi și cu deosebire postul de vice-comite, care trebuie să-l susținem cu totă deadinsul.

La o parte deci cu ori și ce eventuale considerațiuni personale! Membrii români să se prezenteze la alegerea numită în număr complet, nici unul se nu lipsescă. Să fim solidari, căci acela care va lipsi în atare împrejurări se face complice cu cei vinovați, cari tind a

sgudui și a răsturna cauza noastră și a intereselor comitatului. Deci toți ca unul într'unuț cuget și simțire să ne facem cu demnitate datoria.

O datorință.

Din comit. Târnavei mic, Septembrie 1891.

Onorată Redacțiune! Venindu-mi în mână programul adunării comitatului comitatensă al Târnavei mic, conchiamate în Dicio-Sân-Mărtin pe 30 Septembrie n. c., am cetit în punctul 14 punerea la ordine a arondării din nou a cercurilor electorale. (Belügyminiszternek a törvényhatósági bizottsági tagok számára újabb megállapítása és a választókerületek újabb beosztása tárgyában kibocsátott körrendelete.)

Având în vedere, că doră nicăiri în patriă nu este o împărțire a cercurilor electorale mai arbitrară, precum și interesul nostru național din a. estă punct de vedere, — imi țin de datorință a atrage atențiunea membrilor români din comitatul comitatensă, ca să și ridice cuvântul, preținându o împărțire mai naturală și mai dreaptă.

Cu deosebire imi permit a atrage atențiunea d-lor advocați români din Dicio-Sân-Mărtin, ca să și fie la locul lor cu totă bărbăția și onoarea.

O conferință prealabilă a membrilor români ar fi foarte necesară.

Trebuie dovedit, că în comitatul Târnavei mic există o numărășă populațiune românească, carea nu a încetat a și pretinde și apăra sfintele sale drepturi.

Correspondentul.

Dare de sēmă

despre banii încuși pentru fondul societății române de diletanți: „Progresul“ din Făgăraș pe anul 1891.

Au solvit câte 1 fl. ca taxă de membri ordinari: D-lu Nicolae Aron, paroh în Gălați; apoi din Făgăraș: d-na Maria Aiser, d-lu George Aiser, comențiant și proprietar, d-ra Luisa Boeriu. D-lu George Boeriu, proprietar. a plătit taxa de membru fondator 10 fl. Ca membri ordinari cu câte 1 fl.: D-na Valeria Bărsan, d-lu Ioan Berescu, învățator, d-lu Ioan Cinte, d-na Carolina Cosgaria, d-lu Nicolae Cosgaria căpitan în pens., d-lu Denil Cergit funcționar de bancă, d-na Ana Chișierian, d-lu Dumitru Chișierian paroh, d-nele Ana Dan și Maria Dan, d-nii Vasile Dan subjude cercual, Iuliu Dan protopop și Ioan Dejenariu contabil, d-na Maria Etveș, d-lu Nicolae Etveș timar, d-ra Elvira Făgărașan. D-nele: Luisa Făgărașan și Maria Floria, d-nii: Ioan Floria asesor la sedia orfanală, și Constandin Hobian senior timar, d-na Lucreția Micu, d-lu Dr. Andreiu Micu advocat, d-na Ana Motoc, d-nii Dr. Nicolae Motoc advocat și Gregoriu Negrea perceptor la Comitat, d-na Elisabeta Pop, d-ra Elena Pop, d-lu Dr. Ștefan Pop, proto-medico co-

mitatensă a plătit taxa de membru fondator 10 florini. D-na Ana Poparad, d-nii: Aron Poparad notar comitatens, Alesandru Pocol concipient de advocat, Ioan Pop timar. D-lu Basiliu Rațiu, vicar și d-na Zinca Romană au plătit taxele de membri fondatori cu câte 10 fl. Mai departe ca membri ordinari d-nii: David Radeș, Dănil de Grămoiu vice comite, d-na Luisa de Grămoiu, d-na Cristina Ghimbășan, d-ra Cristina Ghimbășan, d-lu Ioan Ghimbășan, timar, d-na Maria Rațiu, d-lu Basiliu Rațiu învățator, d-na Aneta Stoica de Vist, d-lu Iovian Stoica de Vist jude pensionat, d-lu Acsinte Tutoiu, d-na Eugenia Turcu și d-lu Ioan Turcu, protonotar comit.

Suma taxelor încasate dela toți acești 52 de membri face 88 fl.

Am mai primit dela d-nul Ioan Dejenar, secretarul „Progresului“, un libel de depunere cu Nr. 380, pagina 193, în valoare de 42 fl. 45 cr.

Interese capitalizate 1 fl. 50 cr. Suma totală a fondului 131 florini 95 cr.

Spese pentru un protocol de ședință și un registru de casă cumpărate cu 2 fl. 10 cr.

Rămâne suma fondului „Progresul“ cu 31 August 1891 depusă la „Furnica“ 129 fl. 85 cr.

Făgăraș 31 August 1891.

Basiliu Rațiu, Nicolae Cosgaria, președ. cassar.

P. S. Inteligenții români din comitat și alte părți, cari se interesează de progresul poporului nostru și voesc a se face membri la tînă noastră societate de diletanți „Progresul“, sunt rugați a se însina și a solvi taxele la cassarul societății până la finea lui Octombrie a. c.

ULTIME SCIRI.

Veneția, 16 Septembrie. Starea sănătății M. S. Reginei continuă a fi aceeași.

Slăbiciunea Reginei crește din zi în zi; durerile n'au dispărut.

Sofia, 16 Septembrie. Guvernul bulgar a comandat la fabrica de arme din Stiria, 150.000 de arme.

Nouăzeci de mii din aceste arme au fost deja expediate de către comisiunea bulgară, care supraveghează fabricarea acestor arme.

DIVERSE.

Viță regulată. Un servitor fu întrebat, că ore stăpânul său duce o viță regulată? „O, da, foarte regulată, răspuse servitorul, „în fiecare zi vine totu la aceeași oră beată acasă!“

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil interinal: Gregoriu Maior.

după aceea îl vădui luând drumul, care ducea spre Massa.

„În sara a treia, tocmai când era să mă sui în pat, auji la porta hotelului stând o trăsură, și puține minute după aceea se auziră erăși pașii aceia grabnici de-asupra capului meu. Mă îmbrăcaii fără șgomot, imi luai revolverul și lanterna și luai drumul către vilă, unde mă ascunsei în apropierea oleandruului celui mare.

„Noptea era întunecată, cerul acoperit de nori, adia un vânt rece și frigul devenia din ce în ce mai simțitor. Mă hotărî să pîrînd în interiorul vilei, cu atâtă mai vîrtos, că mă teamă să nu mă tradeze rațele lanternei. Spre marea mea decepțiune aflai porta închisă, deci fui silit să merg prin ambital cel întunecos, unde se afla intrarea secretă. Și aici întâmpinai dificultăți, ceea ce-mi dovedi, că Pillone să strădui să și asigure intrarea. În sfîrșit imi succese să intru și puțin după aceea mă aflam erăși în camera aceea pustie, care-mi făcuse o impresiune atâtă de sinistrală în momentul, când intrai pentru prima dată.

„Acum mă orientai mai bine, și fiindcă presupuneam, că din turnul ei voia avé cea mai vastă privire, și puteam să observ sosirea damei voalate, mă dusei într'acolo. Spre surprinderea mea, era ușa zăvorită și din cauza acesta ori ce încercare de a intra era zadarnică. Năcăjit, urcai erăși treptele cele înguste ale turnului, căutând un loc potrivit, de unde puteam să privesc, fără ca să fiu observat. Trecând pe dinaintea uși, unde începeau scările principale, cari duceau în catul al doilea al vilei, imi atrase atențiunea o rață a lanternei, asupra brôscei uși, unde vădui o cheie.

„O deschisei și ajunsei într'o odaie mare, al cărei mobilier mă făcu a presupune, că aici e ținta ospelii misterioșe. Era o odaie mare, cam rotundă, păreții căreia erau acoperiți de tapetării de pele neagră, ale căreii linii aurii se iveau ic și coala în lumina lanternei.

„Ambele ferestre zăvorite dau spre grădină, er într'o parte a grădinei era un fel de alcov, care era despărțit de odaie printr'o perdea grosă de mătăș și lângă care era o canapea de mătăș

roșă de molii și o mătăș lucrată în stil florentin. Se părea, că a fost folosită ca arhivă familiară, căci pe un șir de stelagiuri zăceau încă niște pachete de hârtii îngălbinite, legate în mătăș verde și sigilate cu ceră. Odaia imi atrase mai tare atențiunea; căci totul arăta, că aici încă din timpurile cele mai vechi se adunase totu ceea ce aparținea unei camere de lucrare bine mobilată. La amândouă părțile unui dulap, frumos decorat, erau două stelagiuri pentru cărți și în mijlocul camerei era o masă de scris de lemn de stejart, încărcată cu hârtii și documente prăvuite. Nisce scaune cu spete înalte și îmbrăcate în piele aurită, se aflau imprăsciate încôce și încolo, er pe camin, unde vechiul orologiu în stil Rooco părea, că asteaptă ca să-l tragă cineva, se aflau nisce candelabre de bronz, cu nisce lumini de ceră aprôpe arse.

„Ceea ce-mi atrase atențiunea erau nisce planuri și charte ale orașului Neapole și ale împrejurimii sale, ale fortului San-Elmo, și ale arsenalului de marină și castelului d'Uovo, situat în apropierea sa, fiindcă acestea nu erau

învechite ca celelalte, ci puteam judeca după colorea hârtiei lor, că au fost de curând desemnate de o mână dibace.

„Se putea vedea lămurit, că cărțile și hârtiile, ce acopereau masa, nu aparțineau posesorului vilei. Tote erau de un cuprins parte topografic, parte de fortificațiune, și resfoind printre ele vădui, că sunt provădute pe la margini cu notițe, cari erau scrise de o mână sigură și dibace.

„O privire în odaia laterală mă convinse, că am alesu pentru scopul meu un loc mai bun, decât biblioteca. De pe ferestră puteam privi grădina vilei, puteam să mă retrag în alcov, decă venea cineva, și la ori ce întâmplare aveam eșire liberă pe partea unde se aflau scările.

„Cu mare greutate desfăoui zăvoarele dela ferestră și deschisându-le, mi-se oferî o privire liberă peste grădină și peste via și chiar până la Cocumella, pe care o vedeam în depărtare.

(Va urma).

Cursul pieței Brașov.

din 17 Septembrie st. n. 1891.

Monede românești Comp. 926	Vend. 930
Argint românești . . .	920
Napoleon-d'or . . .	926
Lire turcești . . .	10.46
Imperiali . . .	9.44
Galbeni . . .	5.40
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—
„ „ 5% „	99.50
Buble rusești . . .	123.—
Mărci germane . . .	57.40
Discountul 6-8% pe an.	

Cursul la bursa din Viena.

din 16 Septembrie a. c. 1891

Renta de aur 4%	102 90
Renta de hârtie 5%	100 25
Imprumutul căilor ferate ungare - aur	115.20
„ „ „ „ - argint	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	

ostă ungare [1-ma emisiune]	112.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	112.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	112.—
Bonuri rurale ungare . . .	8.75
Bonuri croato-slavone . . .	104.70
Despăgubirea pentru dijma de vinț unguresc	140.50
Imprumutul cu premiul unguresc	140.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	180 50
Renta de argint austriacă . . .	90.80
Renta de hârtie austriacă . . .	90 85
Renta de aur austriacă . . .	109 45
Losuri din 1860	196.80
Acțiunile băncii austro-ungare . . .	1009.—
Acțiunile băncii de credit ungar. . .	825.75
Acțiunile băncii de credit austr . . .	275.75
Galbeni împărătești . . .	5.58
Napoleon-d'or . . .	9.51
Mărci 100 imp. germane . . .	57.70
Londra 10 Livres sterlinge	117 85

Avisul d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primitu diarulul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

ABONAMENTE

la **„GAZETA TRANSILVANIEI“**

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unu an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unu an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se voru abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predealu				Predealu—Budapesta				B.-Pesta-Aradu—Teiuș				Teiuș-Aradu—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu accele-ratú	Trenu de persón.	
Viena	10.50	8.—	3.25	Bucuresci	7.35	8.50	Viena	10.50	8.—	3.25	Teiuș	3.09	1.39	Copșa mică	3.—	10.47	7.10		
Budapesta	8.30	1.50	5.50	Predealu	1.12	5.16	Budapesta	8.15	1.50	9.50	Alba Iulia	3.50	2.19	Seica-mare	3.31	11.27	7.43		
Szolnok	11.38	3.57	9.22	Timișu	1.42	5.57	Szolnok	11.14	3.57	1.05	Vinț. de jos	4.09	2.36	Loamneș	4.15	12.08	8.27		
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	Brașov	2.18	4.20	Aradu	3.45	5.24	5.46	Sibotia	4.52	3.03	Sibiu	4.46	12.38	8.59		
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	Feldióra	2.48	5.07	Glogovațu	4.30	2.20	5.46	Orăștia	4.55	3.30	Sibiul—Copșa-mică	5.10	1.—	9.23		
Mező-Telegd	4.—	7.13	2.24	Apața	3.19	5.42	Gyoro	4.42	2.34	5.57	Simeria (Piski)	5.23	4.17	Sibiu	7.35	4.34	10.17		
Rév	4.39	7.43	3.03	Augustinu	3.40	6.09	Gyoro	5.03	3.05	6.19	Deva	5.59	4.33	Ocna	8.02	4.58	10.43		
Bratca	5.22	8.18	3.46	Homorodu	3.56	6.55	Paulișu	5.14	3.23	6.30	Branicioa	6.24	4.55	Loamneș	8.30	5.25	11.09		
Bucia	5.45	8.51	4.29	Hașfalău	4.29	8.23	Radna Lipova	5.32	3.39	6.48	Ilia	6.49	5.17	Seica-mare	9.05	5.55	11.40		
Ciucia	6.05	9.07	4.55	Sighișora	5.34	8.53	Conop	5.56	7.12	7.12	Gurasada	7.—	5.28	Copșa mică	9.34	6.20	12.05		
Huedin	6.31	9.37	5.34	Elisabetopole	5.54	9.31	Bérvava	6.12	7.27	7.27	Zamú	7.28	5.53						
Stana	7.29	9.37	5.51	Mediașu	6.21	10.09	Soborșintu	6.58	8.07	8.07	Soborșintu	8.03	6.24	Cucerdea—Oșorheiu—R.-săs.					
Aghiriș	7.49	9.37	5.51	Mediașu	6.42	10.31	Zamú	7.26	8.33	8.33	Bérvava	8.54	7.02	Cucerdea	2.50	8.20	2.41		
Ghirbău	8.01	9.37	5.51	Copșa mică	6.55	10.47	Gurasada	7.52	8.57	8.57	Conopu	9.10	7.17	Ludoș	3.34	9.11	3.27		
Nădășel	8.14	9.37	5.51	Micăsasa	6.57	11.06	Ilia	8.08	9.13	9.13	Radna Lipova	9.44	7.46	Oșorheiu	5.20	11.17	5.14		
Clușiu	8.29	10.37	6.56	Blașiu	7.31	11.57	Branicioa	8.26	9.29	9.58	Gyoro	10.11	8.08	Regh.-săs.	7.10		7.15		
Apahida	8.46	11.10	8.20	Crăciunelú	7.31	12.28	Deva	8.52	9.53	9.53	Glogovațu	10.34	8.30	Regh.-săs. - Oșorh. - Cucerdea					
Ghiriș	9.03	11.28	8.45	Teiușu	8.—	1.08	Simeria (Piski)	9.50	10.19	10.19	Aradu	10.46	8.40	Regh.-săs.					
Ghiriș	10.12	12.38	10.21	Aiudú	8.07	1.35	Orăștia	10.16	11.16	11.16	Szolnok	11.18	9.05						
Cucerdea	10.37	1.14	11.09	Vințul de sus	8.24	2.05	Sibotia	10.36	11.44	11.44	Budapesta	11.51	9.21						
Uióra	10.56	1.21	11.17	Uióra	8.24	2.13	Vinț. de jos	11.—	12.06	12.06	Viena	12.06	9.21						
Vințul de sus	11.04	1.29	11.26	Cucerdea	8.54	3.18	Alba Iulia	11.26	12.38	12.38		6.05	7.20						
Aiudú	11.28	1.54	11.54	Ghirișu	9.23	4.45	Teiușu	11.53											
Teiușu	11.45	2.13	12.18	Apahida	9.23	4.45													
Crăciunelú	12.13		12.58	Apahida	9.23	4.45													
Blașiu	12.44		1.34	Clușiu	10.45	6.08													
Micăsasa	12.59		1.51	Clușiu	11.01	6.29													
Copșa mică	1.35		2.29	Nădășelú	6.47	5.47													
Mediașu	1.51		2.48	Ghirbău	7.02	6.11													
Elisabetopole	2.12		3.03	Aghirișu	7.28	6.43													
Sighișora	2.31		3.26	Stana	7.47	6.43													
Hașfalău	3.04		4.07	B. Huedin	8.25	7.12													
Homorodu	3.46		4.49	Ciucia	8.51	7.12													
Augustinu	4.04		5.35	Bucia	9.10	7.51													
Apața	5.26		7.23	Bratca	9.30	8.17													
Feldióra	6.10		8.09	Rév	9.30	8.17													
Brașov	6.41		8.43	Mező-Telegd	1.52	10.07													
Predealu	7.17		9.18	Oradea mare	2.18	10.44													
Bucuresci	8.—		10.05	P. Ladány	2.25	11.04													
				Szolnok	3.46	1.16													
				Budapesta	5.26	3.31													
				Viena	7.30	6.35													
					1.40	1.40													

Nota: Numerii încadrați cu linii gróse însemnăză orele de noapte.